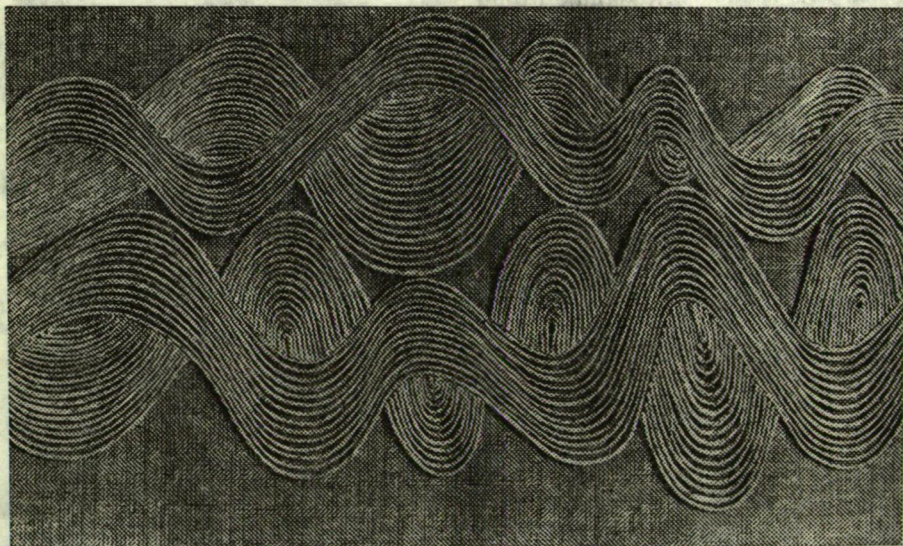

Keresztút

Ott nyílik
 ki a könyv is
 éppen.
„mint amikor tulajdon apánkkal
találkozunk a keresztúton”
 mondjuk apánkkal
 vasorrú bábával
az ismeretlennel.
A szétnyílt sál mögül
 kéken
 a finom véna.
Egy arc, egy bal kéz, egy hang,
 védtelen
 hang
a kibicek közt
 csupasztsága
 csak nekem
kinyílt arc, annyira ismerős:
 vonásait elfelejtem
 egy bal kéz egy hang
 s itt bent (ott?)
 egy egész táj
hasának dombja
 feltáratlan
 bejáratlan: még tökéletlen
 tökéletes
 a keresztútról
 rányílik
fasor mélye
 csodák napja
 mondjuk
1977 december 9
 megyék
 tovább
erre (vagy arra)
szétnyílt sál
 ismerős arc
 vonásait elfelejtem

Vigaszul

Mondatokat morzsolok / ezen kapom magam
ismerős mondatokat morzsolok emlékezetből
régi esszémből vigaszul / gondolom
az elmaradt mosolyért forgatom nyelvemen
a jobban sikerülteket mosolygok magamnak
mintha tükörbe ez még neki is tetszene
meg ez is meg ez is
meg ez is magára vessen
ha még mosolyra sem
ha még a stílusom sem
ha meg tudja tagadni a mondataimtól is
magára vessen
ostoba liba tudtam
tudtam eleitől fogva

VÁRNAI GITTA MUNKÁJA